

[Thestrup.]

slag, der sigter frem mod de af mit parti opstillede mål, er:

1) De muligheder, der er åbnet for de mindre kommuner for at blive fri for huslejestoppet.

2) Forhøjelsen af huslejen i den del af boligområdet, der ikke bliver fri for huslejestoppet, med det formål at afskaffe de forskellige huslejeniveauer.

3) Den fortsatte afvikling af statsfinansieringen af boligbyggeriet.

4) En ændring af den hjælp, der skal ydes, fra tilskud til lejlighederne til hjælp til familierne af sociale grunde, altså fra m²-tilskud til børnetilskud.

5) Ophævelsen af det såkaldte stavnsbånd, bestemmelsen om, at man skal have boet en vis tid i kommunen, inden man bliver berettiget til at få en lejlighed.

De principper, der går igennem disse bestemmelser, er de samme, som vi — jeg kan tilføje ganske i overensstemmelse med, hvad det ærede medlem hr. Paabøl sagde — som venstre og vi sammen har lagt til grund for vor boligpolitik, og vel kan der i udformningen være noget, vi ville have formuleret anderledes, hvis det havde været os, der skulle have affattet forslagene, men i det store og hele ville vi have fulgt de samme veje. Vi ville også have ladet kommunalbestyrelserne få et afgørende ord at sige med hensyn til, om huslejestoppet i kommunen skulle hæves eller ej. Vi ville også have indført en grænse med hensyn til kommunernes indbyggertal, neden for hvilken der i kommunalbestyrelsen måtte et kvalificeret flertal til for at hindre huslejestoppets ophævelse, og oven for hvilken et kvalificeret flertal i kommunalbestyrelsen kunne gennemføre det. Vi ville også have ladet lejeforhøjelsen ske gradvis og ligeledes gradvis afviklet statsudlånene til boligbyggeriet. Men — for der er et men — medens vi kan godkende principperne i de bestemmelser, jeg har nævnt, er der i de fremsatte lovforslag til disse bestemmelser kædet andre bestemmelser, der enten forringer dem eller endog direkte modvirker dem; ja, der er bestemmelser, der griber tilbage og søger at etablere tilstande, som udviklingen har forladt, og som jeg har forstået den højtærede minister selv erkender vi må bort fra.

Jeg skal nævne nogle eksempler.

Over for hovedreglen om, at mindre kommuner kan frigøre fra huslejestoppet, når kommunalbestyrelsen går ind derfor, står reglen i lejelovsforslagets § 64 om, at opsigelsesforbuddet ikke følger huslejestoppet, og at lejeforhøjelse ikke kan foretages i disse kommuner fra ejerens side før efter udgangen af marts 1961. Det vil altså sige, at selv om det hedder, at huslejestoppet ophæves i disse kommuner, så kan ejeren hverken forhøje huslejen eller opsigse lejeren. De steder, hvor frihed skulle indføres, bliver stillingen altså i alt fald en tid endnu mere bundet, end den er i forvejen.

Over for den almindelige regel om at tilstræbe afskaffelsen af de mange huslejeniveauer, således at vi kunne nå til kun at have ét huslejeniveau, der genskaber ombygningsmuligheder og dermed en bedre udnyttelse af boligmassen, står reglen om indførelse af den ekstraordinære grundskyld, der virker modsat udligning, idet den rammer både nye og gamle lejligheder og både udlejningsejendomme og andre ejendomme. På samme måde modvirker bestemmelsen om at give børnetilskud i de gamle lejligheder udligning.

Over for den almindelige hovedregel om fortsat afvikling af statsfinansieringen står reglerne om de store udlånsprocenter, hvortil man går op, når det drejer sig om socialt byggeri, noget, der efter min mening vil modvirke den billiggørelse af byggeriet, som er et af formålene med at søge byggeriets finansiering ført over fra offentlig til privat basis.

Over for hovedreglen om, at understøttelse til lejlighederne skal afløses af understøttelse til personer, står reglerne i boliglovsforslagets kapitel I om ydelse af m²-tilskud også i det nye byggeri, og over for hovedreglen om afløsning af stavnsbåndet står reglerne i lejelovsforslagets kapitel XX, der på en række områder opretholder boligansvningen og derved forringer boligreglen.

Jeg tror derfor ikke, at det er for meget sagt, at der til de gode og nyttige hovedregler, der søges gennemført, er kædet bestemmelser, der forringer eller endog modvirker dem.

Der er imidlertid også tilfælde, hvor lovforslagene søger at genindføre tilstande, der er forladt af udviklingen. Jeg vil her nævne